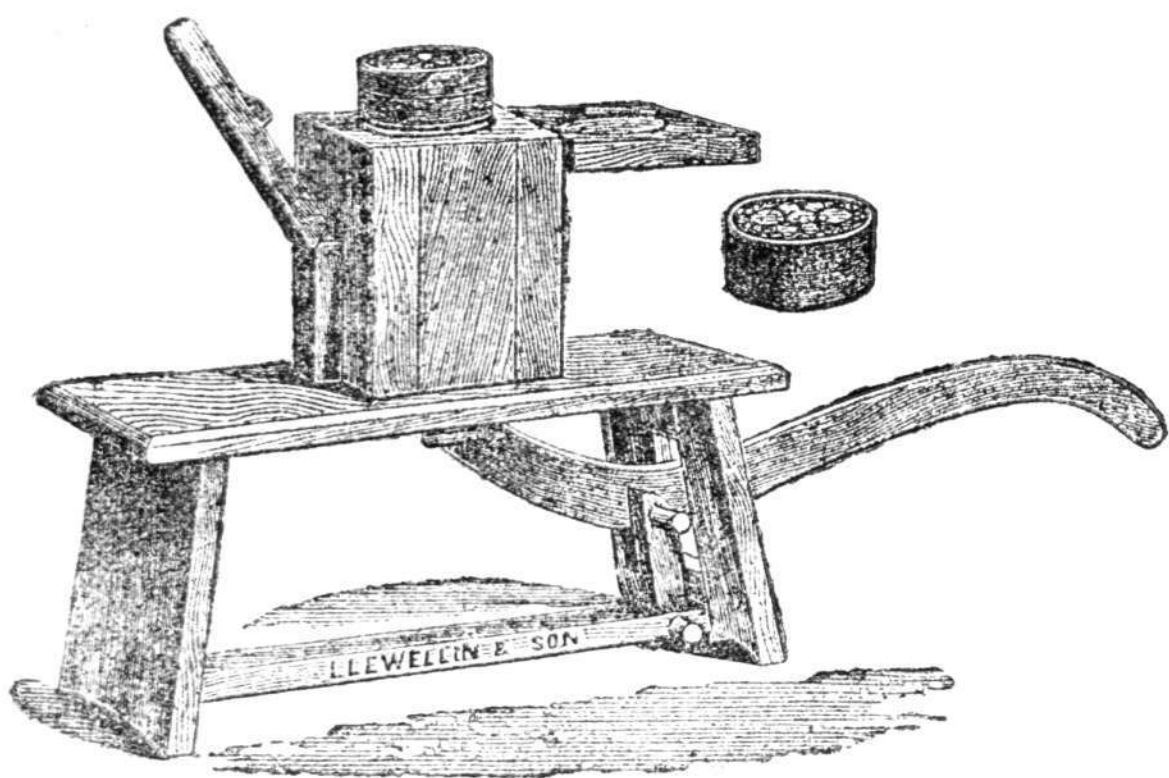

in lastnosti lesa dotičnega sadnega plemena. Kolikor ima kako sadno pleme ali vrsta trši in gostejši les, toliko počasnejše razvija se tudi njegovo deblo, ter tudi toliko višjo starost dočaka; in nasprotno: kolikor bolj mehkega in redkega lesa je kako sadno pleme, toliko hitreje tudi raste, se debeli in se tudi v vseh svojih posameznih delih tako rekoč očividno razvija, ob enem pa tudi toliko hitreje opeša in zamre. Vzemimo, na pr.: Hruševo drevje med vsemi našimi domačimi sadnimi plemeni (izvzemši kostanj) nareja najgostejši, toraj tudi najtrši les, zavoljo tega pa tudi vidimo, da se pri bruškah deblo na obsegu le počasi redi in razvija. Oreh in češnja imata pa med domačim visokodebelnatim sadnim drevjem najbolj redek, toraj tudi najmehkejši les; zategavoljo pa tudi drevje imenovanih dveh sadnih plemen hitro raste in se v vseh svojih posameznih delih bujno razvija ter ne v ravno preobilnem številu let do svoje normalne velikosti dospè, kar moremo tudi iz spredej navedene lestvice o starosti sadnega drevja v posameznih plemenih posneti.

Vse to precéj obširno povedano naj služi domačim sadjerejcem v glavno pravilo pri izgoji debela visokorastečih sadnih plemen! (Dalje prih.)

Ožemnica za surovo maslo.

Ožemnica, katero predstoječa podoba kaže, je po vsem priprosto, leseno orodje, v katerem se surovo maslo, posebno ako je namenjeno za kupčijo, dobro stlači in spravi v čedno, okusno obliko. — Maslo za ožemanje odločeno natlači se od vrha v ožemnico, na to se zapre na podobi na desnico odprti pokrov, kateri se potem pripne z zobatim, tudi lesenim peresom. Pritiska se potem od spodaj z vogom, ki ima tečaj pri sprednji nogi s tem, da se dotična oseba vsede na dalji od stola moleči konec voga. Ožemnico izdelal je Llewellyn v Hayerfordwest-u, sicer si jo pa po predstoječem obrisu v vsaki velikosti vsak gospodar sam brez težave naredi ali naroči doma.

Razdelitev državnih plemenskih žebcev.

Državni plemenski žebci razdelili so se po poveljništvu na Selu v porazumljenji s konjerejskim odlokom c. kr. kmetijske družbe kranjske tako-le:

Na Selu ostaneta dva, eden angleškega, drug lipičanskega plemena; na Studenec pridejo štirje; na Vrhniko in Horjul po dva; na Ribnico trije; na Kočevje dva; na Cirknico za zdaj samo eden; na Postojno in Koseze po dva; na Trojane eden; na Grm dva; na spodnjo Brezovico štirje; na Rakovnik dva; na Škocijan za zdaj le dva; na Veliki Gaber dva; na Metliko eden.

Na Gorenjskem pa je na 22 postajah razdeljenih 27 državnih žebcev noriškega plemena, in to v radoliškem okraji: v Zagoricah, na Bohinjski Bistrici, Srednji vasi, Preserjah in Hrašah po eden, v Žerovnici, Spodnjih Gorjah in Gornjem Otoku po dva; v kranjskem okraji: v Pristavi, Železnikih in Podrečah po eden, na Straži in Praprotni Polici pa po dva; v kamniškem okraji: v Imovcah, v Trzinu, Vodicah, Lahovčah, Kaplji vasi, Škrjančevem, Beričevem, Suhadolah in Pšati po eden.

Gospodarske izkušnje.

Sadjereja v gozdu.

Po gozdih se najde veliko divjakov in belega trnja, na katere bi se lahko cepilo. Mesto da skoplješ divjak, vsadiš ga doma in še le drugo ali tretje leto cepiš, bi li ne bilo boljše, kar tam cepiti? Če hočeš, presadi potem cepljeno drevo z zemljo vred v vrt ali ga pa pusti v gozdu. Dobro je sadje, ako dozori tudi v gozdu!

Kako obvarovati vsajeno gozdno drevje, da ga srnjak ne pokonča.

Mnogi gozdni posestniki se pritožujejo, da srnjaki gozdnemu drevju, ko se posadi, s tem škodujejo, da ga med rožičke natikajo, se drgnejo in ga olupijo, da potem pogine. Zoper to so naslednji pripomočki: 1) od dotičnega najemnika lova odškodnino zahtevati; 2) mnogo sort drevja na gosto saditi; 3) vsajeno drevje s hojevim ali smrekovim lubjem oviti.

Zakaj konji oslepé?

Vzrokov oslepljenja kónj je mnogo, toda nimamo namena, o tem pisati zdravniško razpravo, temveč omeniti le onih slučajev, pri katerih gospodarju ni težko za-
brani nesrečo slepote pri konjih.

Ako konju v oči pade ostrá resá, zapiči se mnogokrat v oko, to se vname in konec vnetja je slepota na očesu; zato se v prvi vrsti priporoča, konjem ne dajati resnate, suhe krme, ako pa se uže daje, pokladati jo v nižji žleb ali koš, ne pa visoko nad glavo.

Tudi amonijakov puh, katerega mnogo izhaja iz živalskega gnoja, je škodljiv očém, zato je zelo priporočati, hleva vsak dan zračiti in kolikor moč dan na dan po nekoliko zmletega gipsa po gnoji v hlevu potresti.

Okna v hlevu naj bodo stavljena pred konji kolikor moč visoko, da jih pogled naravnost v solnčno svetlobo ne bleši, pa tudi senca ne slepi.

Plašnice ali zaušnice, kakoršne so navadne pri uždah za gosposke konje, so očém zelo škodljive, ker se z njimi žival sili k nenaravnemu gledanju naprej namesto prostega pogleda na strani.

Mnogo konj se ve da tudi oslepi vsled udarcev z bičem ali kolom po ničvrednih pijancih; ako to dela zanikrnež gospodar, pač samega sebe tepe; ako se pa kaj tacega zapazi pri hlapcu, pa proč ž njim prej ko mogoče!

Tehnično poročilo

k projektu o izsuševanju ljubljanskega močvirja.

To poročilo je glavnemu odboru za obdelovanje močvirja predložil Ivan pl. Podhagsky, uradno pooblaščen civilen inženir.

Kanali ob gorskih rebrih, ki mejé do močvirja.

(Dalje.)

Po Ljubljani z Gruberjevim kanalom vred pa teče po projektiranem poglobočenji 470 kub. metrov vode, in ko bi se znižalo površje obeh najvišjih vod za kacic 50